

mod andre Bigestillede ikke komme til at nyde Godt af den. I Forbindelse hermed skal jeg gjøre den Bemærkning, som jeg ikke troer tidligere er fremkommen, at naar denne Straffelov bliver gennemført, vil det upaatvivlelig have tilfølge, at Mangfoldige af de Personer, der under haarde Straffeloves Herredømme ere indbømt i Straffeanstalterne, men som man uden mindste Fare for den offentlige Sikkerhed kan give tilbage til Samfundet, ville blive givne tilbage dertil. Det er idetmindste en Fremgangsmaade, som vistnok vil være i god Samklang med Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag, navnlig med Hensyn til, hvad der er fastsat om Indfyldelsen af tidligere overgaaede Straffedomme i Gjentagelsestilsælde. Jeg skal ogsaa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Saadant tidligere har fundet Sted. Da f. Ex. Straffeloven for Løsgænger og Væleri blev forandret i 1860, bevirkede dette, at ikke lidt over 100 Straffanger af den Grund bleve satte paa fri Fod. Jeg har nævnt dette for at bevise den paatrængende Nødvendighed af, at Lovforslaget gennemføres snarest muligt, men i Forbindelse hermed maa man med sand Glæde erkjende, at dette Lovforslag er velstikket til at fremme Overgangen til den bedre Tilstand, hvortil vi saa høilig trænge, og at dets hele Bestaffenhed er saaledes, at den bøger for, at der fra de forskjellige Afdelinger af den lovgivende Magts Side vil blive arbejdet hen til, at det snarest muligt kan blive gennemført. Det er ikke her Stedet til at holde en Rødtale over Lovforslaget, men Saa meget bør dog siges, at det er et i høi Grad fortrinligt Arbejde, at det, uden at jeg her skal berøre Enkeltighederne, har den Fordeel, at dets Straffebestemmelser ikke ere fremgaaede af en eenfaldig Fastholden ved nogen bestemt Straffetheori, at det er saa mildt, som Hensynet til Statens Sikkerhed paa nogen Maade kan tillade, og endelig, at det for Domstolene aabner en stor Bidde til i hvert enkelt Tilfælde at kunne vælge mellem de Straffegrader, der kan være Tale om at anvende. Det er utvivlsomt, at der med Hensyn til mange Bestemmelser i dette Lovudkast vil blive fremsat Anker og Ønsker om Forandring, men det kan ikke være Andet med et saadant Lovarbejde. Derfom man

ved Udarbejdelsen af det var kommen til det Resultat, at man havde optaget netop de Bestemmelser, om hvis Optagelse der nu maatte fremkomme Ønske, er jeg overbevist om, at det Samme vilde have været Tilfældet, thi der vilde da have været Mange, som vilde have anseet dette for mindre hensigtsmæssigt, og der vilde da være fremkommet modstaaende Indvendinger, saaledes at Modsetningerne altid vilde have staaet stærkt imod hinanden, af hvilket Indhold end Lovudkastet havde været. Der er imidlertid ogsaa efter min Overbeviisning ikke saa Bestemmelser, som maae ordnes paa en anden Maade, end i Lovudkastet er foreslaaet, men jeg har ikke begjæret Ordet for at gaae nærmere ind derpaa. Jeg troer ikke, dette vilde være heldigt under Sagens første Behandling, thi naar man saaledes vilde udbrede sig over alt det, der efter hvert enkelt Medlems Anskuelse kunde være Gjenstand for Forandring, vilde man netop let kunne lægge Hindringer iveien for, hvad der er paatrængende nødvendigt, nemlig at faae Lovudkastet gennemført. Det ligger ganske i Sagens Natur, at naar der er Spørgsmaal om et Lovudkast, bestaaende af saamange Paragrapher og omfattende saamange forskjellige Forhold, som det foreliggende, vil Drøftelsen af, hvad der vedkommer dette, selv i mere almindelige Træk, medtage overordentlig lang Tid. Efter min Mening maa man — og det er det, jeg agter at gjøre — under Sagens første Behandling glide saa let som muligt hen over de Punkter, om hvilke der maatte kunne reises Tvivl, og derimod vælge den Fremgangsmaade, igjennem bestemte Endringsforslag til anden Behandling at drage disse Punkter frem, saaledes at man igjennem formulerede Forslag viser, hvad det er, man vil have forandret. Jeg troer, at hele Lovudkastets Form og Indhold netop betegner en saadan Fremgangsmaade som den, der i sig selv vil være den hensigtsmæssigste, thi idet Lovudkastet har holdt sig frit for Eenfaldighed i Henseende til de Strafferetsgrundfættninger og Strafferets teorier, der ere opstillede, har det paa en heldig Maade, og idet man har søgt at fhybestigjøre det bürgerlige Livs, den bürgerlige Retsikkerheds Tarv i det Hæle, givet en Række Bestemmelser,